

نیاز به امر ماورایی

پاسخ داود مهدوی زادگان به احمد زیدآبادی درباره «ضرورت قدسیت نظام سیاسی»

داود مهدوی زادگان /

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خیلی طبیعی به نظر می آید که در دنیای سراسر «دنیوی شده» کسی باور به ضرورت قدسی بودن نظام سیاسی و ارتباط آن با امر ماورایی پیدا کند. لذا این پرسش خیلی اهمیت پیدا می کند که اصولاً قدسیت نظام سیاسی به چه معناست؟ به زعم برخی، قدسیت عبارت است از: «امری مربوط به ماورا و دارای حرمتی فرازمینی». این تعریف یا برداشت از امر قدسی غلط نیست؛ لکن ناتمام و غیرجامع است و دقیقاً به همین دلیل، موجب برداشت های نادرست می شود. اولین برداشت ناصواب این است که چه ربطی میان امر ماورایی و امر زمینی است؟ این پرسش، فلسفی است و برای پاسخ به آن هیچ نیازی به فهم امر ماورایی نیست؛ بلکه با فهم ماهیت امر زمینی می توان به پاسخ رسید. امر زمینی نیاز محض و مطلق است. در مقابل، امر ماورایی «وجود مطلق» و بی نیاز محض است. طبعاً هر امر نیازمند برای رفع نیاز، به اشراقات و افاضات از جانب وجود مطلق نیاز دارد. چون امر نیازمند چیزی ندارد که از خود رفع نیاز کند. او به امر بی نیاز احتیاج دارد تا از نیازمندی نجات پیدا کند.

ذات نایافته از هستی بخش چون تواند که بود هستی بخش

بنابراین، ضرورت ربط «امر زمینی»، به مثابه امر نیازمند، به «امر ماورایی»، به مثابه امر بی نیاز، این سوویی یا این جهانی است. ما زمینیان به ربط با آسمانیان نیاز داریم. نیاز به چنین ربطی این سوویی است و نه آن سوویی. اگر امر مطلق با امر زمینی ارتباط برقرار می کند، از باب لطف است و هیچ ضرورتی بر این کار مترتب نیست. اگر لطف حضرت قدس بر آدمیان، که بخشی از عالم زمینی هستند، ساری و جاری نشود،